

SEMINARIUM

„ODBIORCY INSTYTUCJI KULTURY.

OBCOKRAJOWCY - TURYSŒCI ZAGRANICZNI, MIGRANCY”

8 LISTOPADA 2018 R.

BRAMA POZNANIA, CENTRUM INTERPRETACJI DZIEDZICTWA

Seminarium dotyczy dwóch bardzo różnych grup odbiorców oferty kulturalnej. **Turysci zagraniczni** przybywają do instytucji kultury i przestrzeni dziedzictwa w swoim czasie wolnym, poszukując nowych doÅwiadcze o charakterze edukacyjnym, rozrywkowym, czy teÅ estetycznym. Dysponuj budÅetem swobodnego wyboru, dzięki któremu mogą zaspakaja swoje potrzeby turystyczne. Dla instytucji kultury są poÅadnymi zwiedzającymi w chociaÅby takich kategoriach jak przeÅamywanie stereotypów, frekwencja, przychód, rozpoznawalnoÅ czy teÅ internacjonalizacja. Z kolei **migranci** rzadziej przekraczają progi polskich obiektów kulturalnych, koncentrując się, co absolutnie nie powinno dziwi, na zaspakajaniu podstawowych potrzeb Åyciowych. Zatem dla instytucji dziedzictwa stanowi mogą nie lada wyzwanie związane z rozwojem publicznoÅi, dialogiem midykulturowym i spoÅeczn odpowiedzialnoÅ kultury. Obydwie grupy Åczy rnorodnoÅ języków, jakimi się posÅuguj oraz odmiennoÅ kulturowa, przekÅadajc się na decyzje konsumenckie. OkolicznoÅi te stawiają przed instytucjami kultury nowe wyzwania – rozwijanie kompetencji midykulturowych oraz adekwatne podejÅcia do kształtowania oferty.

O turystach kulturowych wiemy juÅ sporo, niestety często muzea czy operatorzy obiektów zabytkowych zapominają o praktycznym dostosowaniu swoich instytucji czy teÅ propozycji kulturalnych do ich potrzeb. Dyskusja (Åeby nie powiedzieć czasami konflikt) pomiędzy podmiotami kultury a operatorami ruchu turystycznego jest ÅywioÅowa, co potwierdza potrzeb podjęcia tej tematyki. Podczas seminarium uaktualnimy zatem wiedz w tym zakresie i wskaÅemy na kilka praktycznych rozwiÅ. Z kolei aktywizując kulturalną migrantów postrzegac moÅna w kategoriach poszukiwania i wypracowywania dobrych praktyk, którymi podzieli się z nami przedstawiciele Åwiata nauki i kilku instytucji kultury. Mimo Åe migranci często traktuj Polsk tylko jako przystanek w drodze do krajów Europy Zachodniej, to jednak systematycznie wzrasta liczba osób, które osiedlają się i podejmując prac (przede wszystkim dotyczy to obywateli Ukrainy oraz innych krajów WNP). WciÅ teÅ wzrasta liczba osób starających się o legalizacj swojego pobytu w Polsce, a w konsekwencji doÅczajcych do spoÅecznoÅi lokalnych miast, miasteczek i wsi. Instytucje kultury są w stanie kreowac mosty pomiędzy mieszkańcami a przybyszami, tak by ÅÅagodzi ewentualne poczucie strachu, zbudowac zaufanie i odnaleÅc wspoln pÅaszczyn porozumienia.

W PROGRAMIE SEMINARIUM**INSTYTUCJE KULTURY JAKO REPREZENTACJE DZIEDZICTWA DLA OBCOKRAJOWCÓW****PRELEGENKA: DR MAGDALENA BANASZKIEWICZ**

2018).

Magdalena Banasziewicz, antropolog kulturowy, adiunkt w Instytucie Studiów Międzykulturowych Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz wykładowca w Krakowskiej Akademii im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego. Zakres jej zainteresowań naukowych oscyluje wokół turystyki kulturowej i dziedzictwa Europy Środkowo-Wschodniej. Ostatnio, przedmiotem jej badań są dysonanse związane z turystyfikacją dziedzictwa socjalistycznego. Współredaktorka z dr Sabiną Owsianowską monografii zbiorowej pt. „Anthropology of Tourism in Central and Eastern Europe. Bridging Worlds” (Lexington Books,

ABSTRAKT

Referat ma na celu przedstawienie sposobów prezentacji dziedzictwa przez instytucje kultury. Dziedzictwo traktować można jako zbiór zasobów poddawanych procesowi interpretacji, rozumienia i wartościowania zarówno przez samych dziedziców, jak i osoby, które nie utożsamiają się z daną spuścizną. Coraz bardziej dynamicznie rozwijający się rynek przyjazdowej turystyki kulturowej (w tym muzealnej) w Polsce stawia instytucje kultury przed pytaniem, na ile obcokrajowcy są docelowymi odbiorcami oferty (biorąc pod uwagę frekwencję, zyski, wizerunek, misję edukacyjną, itp.). Chodzi jednak o coś więcej niż tylko przedstawienie oferty w językach innych niż polski. Wyzwanie stojące przed zarządzającymi dziedzictwem polega na harmonizowaniu narracji, które ukierunkowane są na różnych odbiorców, co zakłada jednocześnie zachowanie heterogeniczności oraz odnalezienie uniwersum treści. Problem zostanie zilustrowany przykładami z dwóch instytucji, na tyle różnych by stworzyć ciekawą konfrontację, choć jednocześnie na tyle podobnych, by znaleźć w ich działalności analogie: Muzeum PRL-u (w organizacji) oraz Międzynarodowe Centrum Kultury.

ZACHOWANIA I POTRZEBY TURYSTÓW ZAGRANICZNYCH ZWIEDZAJĄCYCH**INSTYTUCJE KULTURY I PRZESTRZENIE DZIEDZICTWA****PRELEGENKA: DR HAB. KAROLINA BUCZKOWSKA-GOŁĄBEK**

w dziedzinie: antropologia jedzenia w podróży. Ma na swoim koncie autorstwo m.in. przewodnika metodycznego *Turystyka kulturowa. Przewodnik metodyczny* (2008; jedna

Karolina Buczkowska-Gołąbek, adiunkt i kierownik w Zakładzie Kulturowych Podstaw Turystyki Wydziału Turystyki i Rekreacji AWF w Poznaniu oraz prodziekan ds. studiów tegoż wydziału. Pełni funkcję kierownika specjalności *Turystyka kulturowa z dziennikarstwem*, jest zastępcą redaktora naczelnego czasopisma naukowego *Turystyka Kulturowa* i prezesem Polskiego Stowarzyszenia Turystyki Kulinarnej (PSTK). Prelegentka na konferencjach branżowych dotyczących korelacji kulinariów i turystyki. Naukowo specjalizuje się w problematyce turystyki kulturowej – w szczególności turystów kulturowych oraz

z pierwszych czterech publikacji o tej tematyce w Polsce) oraz monografii „Portret współczesnego turysty kulturowego” (2014). Opublikowała ponad 70 różnych tekstów z zakresu turystyki kulturowej i kulinarnej.

ABSTRAKT

Turyści zagraniczni zwiedzający instytucje kultury i przestrzenie dziedzictwa dzielą się zasadniczo na dwie grupy (obie są obecne w Poznaniu). Pierwsza z nich to zdefiniowani turyści kulturowi, a więc tacy, którzy są silnie zmotywowani i przygotowani kulturowo do licznie odbywanych podróży i wyjeżdżający w celu wielozmysłowego aktywnego poznawania, doświadczania i wchodzenia w relacje z kulturą innych miejsc. To turyści świadomi znaczenia odwiedzanych przez siebie miejsc i jednocześnie wymagający co do przekazu treści i poziomu prezentacji i udostępniania kultury. Ci turyści sami odnajdują daną instytucję czy przestrzeń dziedzictwa. Do ich wizyt należy się solidnie przygotować. Druga grupa to turyści zagraniczni, którzy mają szansę stać się turystami kulturowymi, lecz to instytucja musi ich do siebie „zwać”. Takimi turystami są zwłaszcza studenci zagraniczni (np. studenci z programu wymiany *Erasmus*), którzy podczas swego pobytu na stypendium wiele podróżują i zwiedzają, lecz reprezentują zupełnie odmienny do typowego turysty kulturowego poziom wiedzy i zaangażowania – nierzadko ich podróż ma charakter bardziej rozrywkowy czy wypoczynkowy. O tych turystów warto jednak również zaważać, gdyż stanowią obecnie bardzo liczną grupę w naszym kraju. W wystąpieniu zaprezentuję obie grupy turystów, wskazując na podobieństwa i różnice pomiędzy nimi, a tym samym na konieczność zróżnicowania oferty przez instytucje kultury i przestrzenie dziedzictwa pod dane typy odbiorców.

CUDZOZIEMIEC JAKO ODBIORCA INSTYTUCJI KULTURY

PRELEGENTKA: DR IZABELA CZERNIEJEWSKA

Izabela Czerniejewska, doktor nauk humanistycznych w zakresie etnologii, współpracownik Centrum Badań Migracyjnych przy Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu. Od wielu lat interesuje się tematyką migracji, wielokulturowości i edukacji wielokulturowej, szczególnie powiązań edukacji z migracjami. Autorka książki „Edukacja wielokulturowa. Działania podejmowane w Polsce” (2013). Uczestniczy w badaniach naukowych dotyczących integracji cudzoziemców, uchodźców oraz migracji powrotnych do Polski. Prezesa Fundacji Centrum Badań Migracyjnych, koordynatorka punktu informacyjnego dla cudzoziemców w Poznaniu Migrant Info Point (MIP). Współpracuje z organizacjami pozarządowymi, prowadzi krajowe i międzynarodowe projekty, szkolenia i warsztaty w tematyce wielokulturowej i migracyjnej.

ABSTRAKT

Coraz częściej nasze miasta są nie tylko odwiedzane, ale także zamieszkiwane przez osoby z innych krajów. Cudzoziemiec może być odbiorcą instytucji kultury jako turysta, ale także jako nowy mieszkaniec miasta, który chce więcej wiedzieć na temat kultury kraju, do którego przyjechał na dłużej lub na stałe. Osoba taka, będąc zanurzona we własnej kulturze, a zarazem zaciekawiona nową kulturą ma zupełnie inne spojrzenie, a także inne potrzeby kulturalne. Często nie tylko chce być biernym odbiorcą kultury, ale również jej aktywnym uczestnikiem, chce ją współtworzyć. Czy jako instytucje kultury jesteśmy na to otwarci? W jaki sposób możemy zachęcać do wymiany kulturowego doświadczenia? Jakie są potrzeby cudzoziemców wobec instytucji kultury? Podczas prezentacji autorka podzieli się swoimi antropologicznymi

refleksjami i opiniami na temat potrzeb kulturalnych zebranych od cudzoziemców mieszkających na co dzień w Poznaniu.

KOMPETENCJE MIĘDZYKULTUROWE – ISTOTNY ELEMENT KAPITAŁU

ZAWODOWEGO PRACOWNIKA INSTYTUCJI KULTURY

PRELEGENTKA: DOMINIKA CIEŚLIKOWSKA

Dominika Cieślakowska, psycholożka, trenerka, superwizorka umiejętności międzykulturowych i antydyskryminacyjnych. Uczestniczy i współorganizuje krajowe i międzynarodowe przedsięwzięcia (szkolenia, projekty badawcze, konferencje, publikacje) promujące kompetencje międzykulturowe, dialog międzykulturowy i zarządzanie różnorodnością. Jako konsultantka i edukatorka współpracuje z muzeami i instytucjami kultury w całej Polsce (Muzeum Polin, Muzeum Emigracji, Europejskie Centrum Solidarności, Muzeum Narodowe w Kielcach, domy kultury i biblioteki). Członkini w b. Radzie ds. Przeciwdziałania Dyskryminacji

Rasowej, Ksenofobii i związanej z nimi Nietolerancji działającej przy Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Członkini Towarzystwa Edukacji Antydyskryminacyjnej. Współautorka, autorka i redaktorka ponad trzydziestu podręczników, artykułów i scenariuszy zajęć z dziedziny wielokulturowości.

ABSTRAKT

Japoński turysta, grupa młodzieży z Niemiec, koleżanki Ukrainki, grupy hiszpańskie, Syryjka z dwójką dzieci i amerykański dziennikarz jako klienci instytucji kultury. W czym są podobni a w czym różni między sobą i od nas? W trakcie prezentacji zastanowimy się jakie wartości, motywacje i przekonania kierują nami w kontakcie międzykulturowym oraz co to znaczy obsługa osoby o innym pochodzeniu kulturowym. Poszukamy odpowiedzi, jak nie stereotypizując i stygmatyzując, przewidywać zachowania klientów o niepolskim pochodzeniu. Poznamy wrażliwe kulturowo aspekty komunikacji na styku kultur. Nazwiemy podstawowe elementy dynamiki wzajemnego kontaktu. Wszystko po to, by wesprzeć przygotowanie adekwatnej oferty, dotarcie z nią i skuteczne zaprezentowanie migrantom i turystom zagranicznym poprzez instytucję zbudowaną na czterech filarach: widoczności, włączenia, wzmacniania i współpracy.

AUDIOPRZEWODNIK – NARZĘDZIE DOSTOSOWANIA EKSPOZYCJI MUZEALNYCH I PRZESTRZENI

DZIEDZICTWA DO POTRZEB OBCOKRAJOWCÓW. UWAGI PRAKTYCZNE

PRELEGENTKA: RENATA PERNAK

Renata Pernak, nieformalnie – humanistka ze skłonnością do ścisłych analiz; formalnie – kierownik ds. rozwoju w firmie MOVITECH przygotowującej systemy indywidualnego i grupowego zwiedzania z audioprzewodnikiem. Odpowiedzialna za merytoryczną i funkcjonalną stronę projektów dla placówek muzealnych. Wcześniej pracownik instytucji kultury (Centrum Turystyki Kulturowej TRAKT, Brama Poznania). W latach 2009–2010 członkini zespołu badawczego odpowiedzialnego za *Raport o stanie edukacji muzealnej w Polsce*.

ABSTRAKT

Audioprzewodnik jest narzędziem służącym dostosowaniu ekspozycji bądź przestrzeni dziedzictwa do potrzeb określonej grupy odbiorców. Decyzja o wprowadzeniu obcojęzycznej ścieżki zwiedzania jest zwykle podyktowana strukturą turystów zagranicznych odwiedzających daną placówkę. Wybierając się w podróż po Polsce, do wybranych instytucji kultury, które zdecydowały się na zastosowanie takiego rozwiązania, będziemy mieli szansę przyjrzeć mu się z bliska – zobaczyć, jaka jest jego skala oraz jaką przyjmuje formę. Decyzja o wprowadzeniu udogodnienia dla turystów obcojęzycznych w postaci audioprzewodnika to jednak dopiero początek drogi. Proces przygotowania i wdrożenia narracji dla obcokrajowców jest niezwykle istotny dla finalnego efektu, jakim będzie zadowolenie zwiedzających. Na jakie pułapki warto zwrócić uwagę? Czym kierować się przy wyborze tłumacza i lektora? Jakim elementem warto poświęcić najwięcej uwagi? Odpowiedzi na te i inne pytania poszukamy za kulisami produkcji audioprzewodnika.

JAK SKUTECZNIE POZYSKIWAĆ WIEDZĘ O POTRZEBACH KULTURALNYCH OBCOKRAJOWCÓW?**PRELEGENTKA: DR HAB. MAGDALENA FLOREK, PROF. NADZW. UEP**

Magdalena Florek, pracownik naukowo-dydaktyczny Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu, specjalizuje się w marketingu terytorialnym i zarządzaniu marką. Współzałożycielka i członek Zarządu Fundacji Best Place – Europejski Instytut Marketingu Miejsc. Vice-prezes The International Place Branding Association. Senior Fellowship w The Institute of Place Management w Wielkiej Brytanii. Stypendystka Polsko-Amerykańskiej Fundacji Fulbrighta. Autorka i współautorka książek oraz kilkudziesięciu publikacji polsko- i obcojęzycznych z zakresu marketingu terytorialnego, marki terytorialnej, promocji i wizerunku regionów. Współautorka kilkunastu strategii marek miast i regionów.

ABSTRAKT

Wiedza o potrzebach odbiorców stanowi punkt wyjścia do wszelkich działań związanych z kształtowaniem oferty instytucji kultury oraz z projektowaniem skutecznej komunikacji marketingowej. O ile odbiorca lokalny „jest w zasięgu ręki”, uzyskanie informacji na temat zachowań i preferencji zagranicznych konsumentów kultury stanowi często wyzwanie dla menadżerów instytucji kultury. Wystąpienie ma na celu przybliżenie różnorodnych źródeł i metod gromadzenia informacji o potrzebach kulturalnych obcokrajowców, które pozwolą na lepsze poznanie ich oczekiwań oraz schematów ich myślenia i postępowania. Omówione zostaną także metody przetwarzania i analizy tychże informacji takie jak *consumer insight* oraz *consumer journey map*, które stanowić mogą użyteczne narzędzia do zarządzania ofertą i komunikacją marketingową instytucji kultury. Poruszony zostanie także aspekt organizacji procesu zbierania danych – możliwości współpracy w tym zakresie z innymi podmiotami w regionie.

OBCOKRAJOWCY W CENTRUM INTERPRETACJI DZIEDZICTWA.**Z DOŚWIADCZEŃ BRAMY POZNANIA****PRELEGENTKA: DR MONIKA HERKT**

Monika Herkt, doktor nauk ekonomicznych, absolwentka studiów podyplomowych z zakresu wiedzy o sztuce, członkini Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk, trenerka programu ECHOCAST Polska. Od 2000 r. związana z samorządem miasta Poznania, w latach 2007–2013 odpowiedzialna za przygotowanie i wdrażanie Strategii Traktu Królewsko-Cesarskiego, współinicjatorka i współautorka koncepcji produktu turystycznego Brama Poznania (2007-2014). Autorka seminariów z cyklu *Odbiorcy instytucji kultury*. Zastępcza dyrektora Centrum Turystyki Kulturowej TRAKT, odpowiedzialna za edukację i obsługę zwiedzających w Bramie Poznania.

ABSTRAKT

W Bramie Poznania zwracamy szczególną uwagę na kwestie dostępności i odpowiedzialności społecznej. Te dwie wartości towarzyszą nam w codziennej pracy, przy projektowaniu programów edukacyjnych, turystycznych czy tych związanych ze zwiedzaniem ekspozycji. Formuła naszej instytucji – centrum interpretacji dziedzictwa, jest nie tylko doskonale znana turystom zagranicznym, ale co najważniejsze, gwarantuje uniwersalną komunikację treści kulturowych. Podczas prelekcji zaprezentuję przykłady rozwiązań ukierunkowanych na turystów zagranicznych oraz inicjatywy podejmowane z myślą o stale rosnącej grupie migrantów w społeczności Poznania.

MUZEUM OTWARTE – DZIAŁANIA MUZEUM EMIGRACJI DLA NOWOPRZYBYŁYCH.**PRELEGENTKA: ANNA POSLUSZNA**

Anna Posłuszna, główna specjalistka ds. edukacji w Muzeum Emigracji w Gdyni. Absolwentka historii sztuki na Uniwersytecie Gdańskim. Ukończyła także Podyplomowe Studium Konserwacji Zabytków Architektury i Urbanistyki na Politechnice Krakowskiej, „Akademię Dziedzictwa”, studia podyplomowe organizowane przez Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie i Międzynarodowe Centrum Kultury oraz „Projektowanie usług” na SWPS Uniwersytecie Humanistycznospołecznym w Warszawie. W ramach stażu oraz późniejszej współpracy związana z Sekcją Edukacji Muzeum Narodowego w Krakowie. Inicjatorka i koordynatorka wielu projektów edukacyjnych i społecznych odpowiadających na potrzeby zróżnicowanej publiczności instytucji kultury.

ABSTRAKT

Perspektywa otwartości na wszystkich odbiorców jest bardzo ważna i widoczna w działaniach Muzeum Emigracji w Gdyni od momentu jego otwarcia. W związku ze wzrastającą liczbą osób niepolskojęzycznych decydujących się zamieszkać w Gdyni, stworzenie oferty edukacyjnej i kulturalnej włączającej społeczność trójmiejskich migrantów w działania Muzeum, stało się szczególnie istotne. Celem oferty jest uczynienie z Muzeum miejsca spotkań, przyjaznego

i otwartego na wszystkich obcokrajowców, którzy na dłużej lub krócej zatrzymują się w Trójmieście. Nienarzucające i integrujące aktywności, takie jak np. punkt wymiany językowej „Gdynia Language Swap” czy warsztaty dla rodzin „Wakacje warte Wschodu”, mają do tego celu doprowadzić. Podwaliną do konstruowania tych działań był kilkumiesięczny projekt „Gdynia wielokulturowa – tradycja gościnności”, w ramach którego to migranci tworzyli program wydarzenia kulturalnego w Muzeum. O tych i innych przedsięwzięciach opowie Anna Posłuszna, odpowiedzialna za program edukacyjny Muzeum Emigracji w Gdyni.

„JĘZYKOWE POGOTOWIE” W MIEJSKIEJ I POWIATOWEJ BIBLIOTECE PUBLICZNEJ W NOWYM TOMYŚLU

PRELEGENTKA: IZABELA PUTZ

dobrej książki oraz filmu.

Izabela Putz, romanistka, specjalistka ds. animacji kultury Miejskiej i Powiatowej Biblioteki Publicznej w Nowym Tomyślu. Inicjatorka wielu innowacyjnych wydarzeń i projektów edukacyjno-kulturalnych, m.in. „Kulturowy zawrót głowy”, „Nie tylko roc/k – nie tylko w bibliotece” czy „Językowe Pogotowie”. Zeszlóroczna laureatka ogólnopolskiego Konkursu im. Olgi Rok za stworzenie przestrzeni do darmowej nauki języka polskiego dla obcokrajowców. Uwielbia języki obce i słowiańskie obrządk. Interesuje się realiami społeczno-politycznymi Ukrainy i Białorusi, miłośniczka muzyki reggae i punk,

ABSTRAKT

Projekt: „Językowe pogotowie” skierowany jest do wszystkich cudzoziemców mieszkających w Nowym Tomyślu i okolicy, chcących w miłym gronie i sympatycznej atmosferze konwersować w języku polskim i poznawać go krok po kroku. To propozycja również dla tych, których ciekawi polska kultura i tradycja. Z naszej oferty chętnie skorzystali Ukraińcy. Celem jest nie tylko nauka języka polskiego, ale również integracja i zachęcenie obcokrajowców do korzystania z bogatej oferty kulturalno-edukacyjnej biblioteki. Spotkania nie mają formy typowych kursów językowych, lecz odbywają się w dosyć luźnej atmosferze, przy wspólnym stole, aromatycznej kawie i słodkościach. Ważne, aby obcokrajowcy czuli się dobrze w naszym mieście i byli częścią naszej społeczności. Do tego potrzebne są relacje i więzi, zawieranie znajomości i przyjaźni, wspólne rozmowy. To, poza doskonaleniem języka, oferuje nasza biblioteka.

DZIAŁANIA MUZEUM POLIN WSPÓŁTWORZONE PRZEZ MIGRANTÓW I MIGRANTKI

PRELEGENTKA: MALGORZATA WASZCZUK

Małgorzata Waszczuk, socjolożka, trenerka zajmująca się edukacją międzykulturową i antydyskryminacyjną. W Muzeum Historii Żydów Polski POLIN od 2013 r. koordynuje programy antydyskryminacyjne i organizuje wydarzenia edukacyjne dla dorosłych. Współpracowała również m.in. z Urzędem m.st. Warszawy, Domem Kultury KADR i Forum Dialogu Między Narodami. Doświadczenie międzykulturowe zawdzięcza także wolontariatowi w ośrodkach dla uchodźców w Szwajcarii, Belgii i Finlandii.

ABSTRAKT

Część projektów edukacyjnych dla dorosłych w Muzeum POLIN wychodzi poza temat dialogu polsko-żydowskiego. Chcemy w nich tworzyć przestrzeń do dyskusji o współczesnej sytuacji różnych grup mniejszościowych. Od początku realizacji tych działań stoimy przed ważnymi pytaniami: Jak uwzględniać perspektywę migrantów i migrantek? Jak sprawić, żeby nie tyle były to projekty „o nich”, ale realizowane wspólnie z nimi i dla nich? Podzielę się doświadczeniami z realizacji długofalowych działań, które osobom uczestniczącym pozwalają nie tylko zdobywać kompetencje, ale także budować relacje. Opowiem o spacerach współprowadzonych przez migrantów i migrantki oraz o kursie edukacyjnym „Polacy, Ukraińcy, Żydzi – historia i współczesność”, który powstał we współpracy z Ukraińskim Domem w Warszawie.

DRUGA STRONA MEDALU

WYWIAD Z OBCOKRAJOWCAMI MIESZKAJĄCYMI W POZNANIU PRZEPROWADZI AGNIESZKA

MACIEJEWSKA

Wywiad poświęcony będzie doświadczeniom zaproszonych Gości związanym z korzystaniem z usług kulturalnych, zwiedzaniem przestrzeni dziedzictwa w Polsce.

INFORMACJE PRAKTYCZNE

- **Miejsce:** Brama Poznania, ul. Gdańska 2, 61-123 Poznań
- **Termin:** 8 listopada 2018, g. 10:00-15:30
- **Koszt:** bezpłatne
- **Adresat:** pracownicy instytucji kultury (m.in. muzeów, bibliotek, ośrodków kultury) przedstawiciele organizacji pozarządowych, pracownicy akademicki, osoby zajmujące się na co dzień tematyką edukacji i aktywizacji kulturalnej
- **Rezerwacja:** wypełniony i podpisany formularz zgłoszeniowy należy przesłać na adres: edukacja@bramapoznania.pl
- **Informacje:** tel. 61 647 7627 lub edukacja@bramapoznania.pl
- **Liczba miejsc:** ograniczona, decyduje kolejność zgłoszeń
- **Bieżące informacje będą publikowane na stronie:** www.bramapoznania.pl

Organizator zastrzega sobie możliwość zmiany programu.

Centrum Turystyki Kulturowej TRAKT

instytucja kultury Miasta Poznania

CTK TRAKT jest operatorem Bramy Poznania ICHOT i Traktu Królewsko-Cesarskiego

Seminarium zostało objęte patronatem przez:

NARODOWY
INSTYTUT MUZEALNICTWA
I OCHRONY ZBIORÓW